

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор
Національної академії
внутрішніх справ
доктор юридичних наук,
професор

Руслан СЕРБИН

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за галуззю знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 25 жовтня 2022 року, протокол № 14

ВИТЯГ

з протоколу розширеного засідання науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності навчально-наукового інституту поліцейської діяльності НАВС від 21 травня 2026 року

Присутні:

проректор, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Тарасенко О.С.;

директор навчально-наукового інституту післядипломної освіти, доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Удалова Л.Д. (рецензент);

науково-дослідна лабораторія з проблем протидії злочинності ННІПД: завідувач лабораторії, доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Вознюк А.А. (голова засідання); головний науковий співробітник лабораторії, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Вербенський М.Г.; провідний науковий співробітник лабораторії, доктор юридичних наук, професор Тичина Д.М.; провідний науковий співробітник лабораторії, доктор юридичних наук, професор Арешонков В.В. (науковий керівник); провідний науковий співробітник лабораторії, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Грібов М.Л.; провідний науковий співробітник лабораторії, кандидат юридичних наук Шаповалова А.О.; провідний науковий співробітник лабораторії, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Брисковська О.М. (рецензент); старший науковий співробітник лабораторії,

кандидат юридичних наук Бурак М.В.; старший науковий співробітник лабораторії, кандидат юридичних наук Ботнаренко І.А.;

відділ організації наукової діяльності: провідний науковий співробітник відділу, кандидат юридичних наук, старший дослідник Бондар С.В.; провідний науковий співробітник відділу, доктор юридичних наук, професор Севрук В.Г.; провідний науковий співробітник відділу, доктор юридичних наук, професор Павленко С.О.;

кафедра кримінального процесу: завідувач кафедри, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Таран О.В.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Римарчук О.В.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Хабло О.Ю.;

кафедра кримінальної юстиції ННПП: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Хахуцяк О.Ю.

кафедра оперативно-розшукової діяльності та національної безпеки: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, професор Герасименко Л.В.; професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Василичук В.І.;

кафедра криміналістичного забезпечення та судових експертиз ННЕКІ: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Атаманчук В.М.;

відділ аспірантури (ад'юнктури) і докторантури: доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Тихонова О.В.

Були присутні 12 докторів наук та 10 кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження аспірантки заочної форми навчання НДЛ з проблем протидії злочинності Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», щодо її рекомендації до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді Національної академії внутрішніх справ.

Слухали:

Аспіранта Радзівського Юрія Євгенійовича, який доповів про результати дисертаційного дослідження. У доповіді було обґрунтовано насамперед актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначено мету, завдання, предмет та об'єкт дослідження, здобувачем доведено до присутніх структуру роботи та основні її положення, сформульовано та обґрунтовано новизну, теоретичне та практичне значення.

Актуальність теми дослідження зумовлена комплексом теоретичних і практичних проблем, що виникають під час здійснення судового контролю у кримінальному провадженні та безпосередньо пов'язані з якістю та змістом кримінальних процесуальних рішень слідчого судді. У сучасних умовах розвитку кримінального процесу України, орієнтованого на європейські стандарти захисту прав людини, а також імплементацію європейських підходів

до справедливого судового розгляду, питання обґрунтованості судових рішень набуває ключового значення.

Варто зауважити, що обґрунтованість судового рішення слідчого судді виступає не лише формальною вимогою кримінального процесуального закону, а й фундаментальною гарантією реалізації прав людини на справедливий суд, ефективний засіб юридичного захисту та запобігання свавільному втручання у права, свободи та законні інтереси особи. Саме критерій обґрунтованості відіграє вагому роль у забезпеченні законного та справедливого судового рішення, що безпосередньо впливає на досягнення ефективності кримінального провадження в цілому. Водночас особливу актуальність дослідження зумовлює наявність суттєвих проблем у правозастосовній практиці слідчих суддів. Зокрема значна частина процесуальних рішень останніх приймається без належного дослідження та оцінки доказів, що призводить до їх формального характеру, відірваності від фактичних обставин справи та, як наслідок, – необґрунтованості прийнятого рішення, що нівелює зміст судового контролю, перетворюючи його на декларативний інструмент, який не забезпечує реального захисту прав учасників кримінального провадження. Проблемність ситуації посилюється й тим, що в теорії кримінального процесу відсутній єдиний підхід до визначення змісту обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді, а також до меж і характеру його участі в доказуванні. Попри визнання того, що обґрунтованість передбачає встановлення фактичних обставин справи шляхом оцінки доказів, на практиці спостерігається тенденція до звуження цих повноважень, що суперечить правовій сутності судового контролю та його функціональному призначенню. Також обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді безпосередньо пов'язана із застосуванням стандартів доказування, зокрема стандарту «обґрунтована підозра», який займає провідне місце при вирішенні питань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, надання дозволу на проведення слідчих (розшукових) дій, а також розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора. Відсутність чітких критеріїв оцінки доказів у межах цього стандарту створює ризики довільного тлумачення та прийняття необґрунтованих рішень.

Слід зазначити, що специфічні питання обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді досліджені фрагментарно. Окремі аспекти цієї проблеми розкривалися у працях, присвячених застосуванню заходів забезпечення кримінального провадження, стандартам доказування, зокрема стандарту «обґрунтована підозра», практиці Європейського суду з прав людини щодо вимог до мотивування судових рішень тощо. Однак комплексне опрацювання питання обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні не отримало належного висвітлення.

За мету поставлено вирішення наукового завдання, яке полягає у дослідженні обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні та виробленні науково обґрунтованих пропозицій і практичних рекомендацій щодо вдосконалення окремих положень

кримінального процесуального законодавства щодо забезпечення належного рівня обґрунтованості таких рішень у межах здійснення судового контролю.

Для досягнення зазначеної мети було поставлено такі завдання:

- з'ясувати стан наукових досліджень і вивчення проблематики обґрунтованості судових рішень;
- визначити поняття та природу обґрунтованості судових рішень;
- виокремити значення і цілі обґрунтованості судових рішень в кримінальному провадженні;
- охарактеризувати встановлення фактичних обставин справи через дослідження і оцінку доказів ;
- розкрити стандарт доказування як критерій ступеню обґрунтування судового рішення ;
- узагальнити міжнародний досвід обґрунтування кримінальних процесуальних рішень, що виносяться за результатами здійснення судового контролю;
- проаналізувати розгляд слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- надати характеристику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора;
- розкрити зміст надання слідчим суддею дозволу на проведення слідчих (розшукових) дій чи негласних слідчих (розшукових) дій.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають у сфері здійснення судового контролю у кримінальному провадженні.

Предмет дослідження – обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях.

Методологічну основу дисертаційного дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, застосування яких забезпечило всебічне, повне та об'єктивне пізнання проблем обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні. Діалектичний метод використано як універсальний метод наукового пізнання, що дозволив розглядати обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді в їх розвитку, взаємозв'язку та взаємозумовленості з іншими правовими явищами, зокрема судовим контролем, доказуванням і стандартами доказування (підрозділи 1.1, 1.3, 2.2, 3.1). Системно-структурний метод застосовано для дослідження обґрунтованості як складного правового явища, визначення її елементів, структури та місця в системі судових рішень, а також для аналізу взаємозв'язків між доказуванням та обґрунтуванням судових рішень слідчого судді (підрозділи 1.2, 2.1). Формально-логічний метод використано при формулюванні дефініцій, зокрема при визначенні поняття обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді (підрозділи 1.2). Порівняльно-правовий метод застосовано для дослідження міжнародного досвіду обґрунтування судових рішень, зокрема практики Європейського суду з прав людини, а також для зіставлення національних підходів із європейськими стандартами з метою визначення напрямів удосконалення кримінального процесуального законодавства України (підрозділ 2.3). Формально-юридичний (догматичний)

метод використано при аналізі норм кримінального процесуального законодавства, що регулюють здійснення судового контролю, доказування та вимоги до судових рішень, а також при тлумаченні їх змісту та виявленні прогалин і колізій правового регулювання (підрозділи 2.2, 3.1, 3.2, 3.3). Методи аналізу та синтезу застосовано для розчленування досліджуваного явища на окремі елементи та подальшого їх узагальнення у вигляді цілісної концепції обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді (підрозділи 1.2, 2.1, 2.2). Емпіричний метод, зокрема метод узагальнення судової практики та анкетування, використано для вивчення реального стану практики правозастосування.

Емпіричну базу дослідження становлять результати комплексного вивчення та узагальнення правозастосовної практики, зокрема аналіз вітчизняних судових рішень і рішень Європейського суду з прав людини. Окреме місце в емпіричній базі дослідження займають результати анкетування практичних працівників органів досудового розслідування. Зокрема, проведено опитування 90 слідчих і 50 адвокатів, що дозволило отримати узагальнену інформацію щодо їхнього бачення ролі слідчого судді у процесі доказування, а також проблем в частині обґрунтованості процесуальних рішень.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших монографічних досліджень в якому комплексно розроблено теоретико-прикладні засади обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні та сформульовано науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства і практики його застосування під час здійснення судового контролю.

уперше:

– визначено, що обґрунтованість кримінального процесуального рішення є його властивістю, відповідно до якої всі передбачені законом обов'язкові висновки кримінального процесуального рішення ґрунтуються на об'єктивно встановлених обставинах справи внаслідок дослідження і оцінки в судовому засіданні наявних доказів на предмет належності, допустимості, достовірності та достатності;

– з'ясовано, що результатом відмови слідчих суддів щодо дослідження та оцінки доказів є ігнорування фактичних обставин і обставини локального предмета доказування, внаслідок чого приймаються «відірвані» від фактів справи необґрунтовані кримінальні процесуальні рішення в порядку судового контролю;

удосконалено:

– теоретичні положення щодо залежності якості судових рішень та ефективності судової системи від обґрунтованості судових рішень. Встановлено, що обґрунтованість судового рішення є передумовою законності і справедливості кримінального процесу, оскільки вона гарантує дотримання прав і свобод учасників кримінального провадження, служить меті встановлення об'єктивної істини в кримінальному судочинстві, а також є запобіжником від суддівського свавілля, складовою права на справедливий судовий розгляд і забезпечує справедливість «відплатного» покарання;

– наукові погляди стосовно віднесення слідчого судді до суб'єктів доказування. Акцентовано увагу на тому, що від слідчого судді не варто очікувати збирання доказів, але від перевірки і оцінки доказів він не може бути звільнений. Без оцінки слідчим суддею доказів неможливо прийняти правильне рішення щодо жодного питання, що є предметом судового контролю;

– доктринальні положення щодо використання терміну «розумна оцінка доказів». Доведено, що термін «розумна оцінка доказів» не визначений ані судовою практикою, ані в науковій сфері, і не може підмінювати собою оцінку доказів на етапі судового контролю;

набули подальшого розвитку:

– наукові погляди стосовно розкриття обґрунтованості як вимоги до судового рішення в кримінальному провадженні. Констатовано, що вимога обґрунтованості судового рішення розкривається в трьох аспектах: 1) повне і всебічне з'ясування обставин справи через дослідження і оцінку доказів; 2) доведеність цих обставин доказами, дослідженими в судовому засіданні; 3) досліджені в судовому засіданні докази повинні бути оцінені на предмет належності, допустимості, достовірності, а також бути достатніми для того, щоб зробити необхідні висновки у справі;

– теоретичні положення щодо розуміння стандарту доказування «обґрунтована підозра» під час реалізації судового контролю. Наголошено, що стандарт доказування «обґрунтована підозра» не може розумітися як такий, що звільняє слідчих суддів від обов'язку повноцінно оцінювати і досліджувати докази на предмет належності, допустимості, достовірності і достатності, встановлювати фактичні обставини справи, вирішувати питання про правильність кримінально-правової кваліфікації;

– доктринальні положення щодо мотивування процесуальних рішень в порядку судового контролю. Визначено, що мотивування слідчим суддею процесуального рішення є невід'ємним стандартом ухвалення законного та обґрунтованого рішення, яке здатне переконати об'єктивного спостерігача в справедливості дій державних інституцій відносно особи щодо якої здійснюється кримінальне провадження.

На підставі отриманих теоретичних результатів сформульовано нормативні пропозиції щодо змін та доповнень до ст.ст. 132, 234, 248, 303 КПК України з метою удосконалення обґрунтування процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях.

Основні положення дисертаційного дослідження опубліковано в межах восьми наукових праць, з яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, а також чотири тези доповідей, висвітлених і апробованих у науково-практичних заходах всеукраїнського та міжнародного рівнів.

Після закінчення доповіді аспіранта присутніми були поставлені наступні питання:

Вознюк А.А.: Що ви розумієте під обґрунтованістю кримінального процесуального рішення?

Відповідь: Дякую за запитання. Обґрунтованість кримінального процесуального рішення – це його властивість, відповідно до якої всі передбачені законом обов'язкові висновки кримінального процесуального рішення ґрунтуються на об'єктивно встановлених обставинах справи внаслідок дослідження і оцінки в судовому засіданні наявних доказів на предмет належності, допустимості, достовірності та достатності.

Василинчук В.І.: Хто як правило вчиняє зловживання в сфері кримінального переслідування?

Відповідь: Дякую за запитання. Переважна більшість зловживань в сфері кримінального переслідування вчиняються недобросовісними правоохоронцями через безпідставне застосування та ініціювання заходів забезпечення кримінального провадження. За надуманими підставами вилучається майно фізичних і юридичних осіб, на нього накладаються незаконні арешти, у товариств вилучаються фінансово-господарські документи, стосовно громадян застосовуються запобіжні заходи без передбачених для цього підстав.

Тихонова О.В.: Хто з вчених раніше досліджував проблемні питання доказування та оцінки доказів, що становлять основу обґрунтованості судових рішень?

Відповідь: Дякую за запитання. У науці кримінального процесу проблеми доказування та оцінки доказів, що становлять основу обґрунтованості судових рішень, досліджували такі вчені, як В. В. Вапнярчук, Ю. М. Грошевий, В. А. Журавель, О. В. Капліна, А. В. Коваленко, В. Т. Нор, О. С. Осетрова, М. А. Погорецький, Х. Р. Слюсарчук, В. А. Смирнов, О. С. Старенький, С. М. Стахівський, О. Г. Шило, М. Є. Шумило та інші, які розкривали зміст доказування, його межі, стадії, суб'єктів та критерії оцінки доказів. У більшості наукових напрацювань обґрунтовано, що встановлення фактичних обставин справи через дослідження та оцінку доказів є необхідною передумовою ухвалення законного й обґрунтованого судового рішення. Окремий напрям наукових досліджень присвячений проблемам здійснення судового контролю під час досудового розслідування. Значний внесок у розвиток цієї проблематики зробили В. В. Андрух, І. В. Гловюк, Б. Ю. Головка, О. В. Капліна, Я. О. Леонякі, М. А. Макаров, М. А. Погорецький, М. В. Савчин, В. М. Тертишник, О. Г. Яновська, які досліджували правову природу судового контролю, його межі, функціональне призначення тощо.

Тичина Д.М.: Що становить емпіричну базу Вашого дослідження?

Відповідь: Дякую за запитання. Емпіричну базу дослідження становлять результати комплексного вивчення та узагальнення правозастосовної практики, зокрема аналіз вітчизняних судових рішень і рішень Європейського суду з прав людини. Окреме місце в емпіричній базі дослідження займають результати анкетування практичних працівників органів досудового розслідування. Зокрема, проведено опитування 90 слідчих і 50 адвокатів, що дозволило отримати узагальнену інформацію щодо їхнього бачення ролі слідчого судді у процесі доказування, а також проблем в частині обґрунтованості процесуальних рішень

Головуючий: Є ще запитання? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається науковому керівнику.

Науковий керівник, доктор юридичних наук, професор Арешонков В.В. Дисертація Радзівєвського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях» є одним із перших монографічних досліджень в якому комплексно розроблено теоретико-прикладні засади обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні та сформульовано науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства і практики його застосування під час здійснення судового контролю.

У дисертаційній роботі автором з'ясовано стан наукових досліджень і вивчення проблематики обґрунтованості судових рішень; визначено поняття та природу обґрунтованості судових рішень; виокремлено значення і цілі обґрунтованості судових рішень в кримінальному провадженні; охарактеризовано встановлення фактичних обставин справи через дослідження і оцінку доказів; розкрито стандарт доказування як критерій ступеню обґрунтування судового рішення; узагальнено міжнародний досвід обґрунтування кримінальних процесуальних рішень, що виносяться за результатами здійснення судового контролю; проаналізовано розгляд слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження; надано характеристику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора; розкрито зміст надання слідчим суддею дозволу на проведення слідчих (розшукових) дій чи негласних слідчих (розшукових) дій.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання в різних сферах юридичної діяльності, що забезпечує як розвиток теорії кримінального процесу, так і вдосконалення правозастосовної практики, зокрема у: науково-дослідній діяльності – як теоретико-методологічне підґрунтя для подальших наукових розробок, присвячених проблемам судового контролю, стандартів доказування та обґрунтованості судових рішень у кримінальному провадженні; освітньому процесі – під час викладання навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Доказування у кримінальному процесі», а також при розробленні навчально-методичних матеріалів, підручників, навчальних посібників і практикумів; правозастосовній діяльності – для вдосконалення практики здійснення судового контролю слідчими суддями з метою підвищення ефективності кримінального провадження; законотворчому процесі – для вдосконаленні окремих положень Кримінального процесуального кодексу України в частині правової регламентації прийняття слідчим суддею обґрунтованих процесуальних рішень.

Основні положення дисертаційного дослідження опубліковано в межах восьми наукових праць, з яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, а також чотири тези доповідей, висвітлених і апробованих у науково-практичних заходах всеукраїнського та міжнародного рівнів.

Дисертаційна робота виконана самостійно, характеризується внутрішньою логічною послідовністю, науковою аргументацією та структурною завершеністю. Структура дисертації відповідає поставленій меті і завданням дослідження, забезпечуючи повне розкриття її предмету.

З огляду на викладене дисертаційна робота Радзівського Юрія Євгенійовича «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях» є завершеним самостійним науковим дослідженням, яке містить науково обґрунтовані результати, що мають теоретико-прикладне значення для розвитку науки кримінально процесуального права а її авторка заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Після цього було надано слово **рецензентам** роботи:

Доктор юридичних наук, професор Удалова Л.Д. Актуальність і наукова новизна теми дисертаційного дослідження Радзівського Ю. Є. «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях» не викликає сумнівів. Окремі аспекти цієї проблеми розкривалися у працях, присвячених застосуванню заходів забезпечення кримінального провадження, стандартам доказування, зокрема стандарту «обґрунтована підозра», практиці Європейського суду з прав людини щодо вимог до мотивування судових рішень тощо. Однак комплексне опрацювання питання обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні не отримало належного висвітлення.

Дисертаційне дослідження виконане у відповідності до Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.06.2021 року № 756-р «Про затвердження плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки», Указу Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021 «Про Стратегію розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки», Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2021-2024 роки.

У дисертації вирішено наукове завдання, що полягає у комплексному дослідженні обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні.

Методологічну основу дисертаційного дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, застосування яких забезпечило всебічне, повне та об'єктивне пізнання проблем обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні.

Таким чином дисертаційна робота Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях» є самостійною, завершеною науковою працею, яку виконано за актуальною та практично значущою темою.

Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (із змінами і доповненнями), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової

спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44) та може бути подана до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Брисковська О.М. Дисертацію присвячено дослідженню обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні та виробленні науково обґрунтованих пропозицій і практичних рекомендацій щодо вдосконалення окремих положень кримінального процесуального законодавства щодо забезпечення належного рівня обґрунтованості таких рішень у межах здійснення судового контролю.

У роботі автором з'ясовано стан наукових досліджень і вивчення проблематики обґрунтованості судових рішень; визначено поняття та природу обґрунтованості судових рішень; виокремлено значення і цілі обґрунтованості судових рішень в кримінальному провадженні; охарактеризовано встановлення фактичних обставин справи через дослідження і оцінку доказів; розкрито стандарт доказування як критерій ступеню обґрунтування судового рішення; узагальнено міжнародний досвід обґрунтування кримінальних процесуальних рішень, що виносяться за результатами здійснення судового контролю; проаналізовано розгляд слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження; надано характеристику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора; розкрито зміст надання слідчим суддею дозволу на проведення слідчих (розшукових) дій чи негласних слідчих (розшукових) дій.

У роботі використано потужну емпіричну базу, яку становлять результати комплексного вивчення та узагальнення правозастосовної практики, зокрема аналіз вітчизняних судових рішень і рішень Європейського суду з прав людини. Окреме місце в емпіричній базі дослідження займають результати анкетування практичних працівників органів досудового розслідування. Зокрема, проведено опитування 90 слідчих і 50 адвокатів, що дозволило отримати узагальнену інформацію щодо їхнього бачення ролі слідчого судді у процесі доказування, а також проблем в частині обґрунтованості процесуальних рішень.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у сфері здійснення судового контролю у кримінальному провадженні.

Предметом дослідження є обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях.

Вказані та інші відомості засвідчують високий рівень проведеного здобувачкою дослідження.

Висновки і рекомендації, сформульовані за змістом дисертації та публікацій здобувача, відрізняються важливим значенням для подальшого розвитку наукових досліджень і практичної діяльності органів досудового розслідування та прокуратури.

Оцінюючи у цілому позитивно дослідження Радзієвського Ю. Є., слід зауважити, що вказані дискусійні положення, які були нами окреслені під час

попереднього засідання наукової лабораторії автором були враховані. Ураховуючи наведене дисертаційна робота Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях» є самостійною, завершеною науковою працею, яку виконано за актуальною та практично значущою темою.

Робота містить науково обґрунтовані результати, які в комплексі вирішують наукове завдання із отримання нових результатів у формі наукових висновків щодо предмету дослідження.

У загальному дисертація відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (із змінами і доповненнями), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44) та може бути подана до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Вознюк А.А.; доктор юридичних наук, професор Тичина Д.М.; доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Грібов М.Л.; доктор юридичних наук, професор Севрук В.Г.; провідний науковий співробітник відділу, доктор юридичних наук, професор Павленко С.О.; доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України Таран О.В.; кандидат юридичних наук, професор Герасименко Л.В.; доктор юридичних наук, професор Василичук В.І.; доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Тихонова О.В.

Радзівський Ю.Є. висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприятимуть вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції її подальших науково-дослідних планів.

На основі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили запропонувати такий:

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації щодо дисертації Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях»

Дисертація Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях», яка

подана на здобуття ступеня доктора філософії за галуззю знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», є цілісною, завершеною науковою працею.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Актуальність теми дослідження зумовлена комплексом теоретичних і практичних проблем, що виникають під час здійснення судового контролю у кримінальному провадженні та безпосередньо пов'язані з якістю та змістом кримінальних процесуальних рішень слідчого судді. У сучасних умовах розвитку кримінального процесу України, орієнтованого на європейські стандарти захисту прав людини, а також імплементацію європейських підходів до справедливого судового розгляду, питання обґрунтованості судових рішень набуває ключового значення.

Варто зауважити, що обґрунтованість судового рішення слідчого судді виступає не лише формальною вимогою кримінального процесуального закону, а й фундаментальною гарантією реалізації прав людини на справедливий суд, ефективний засіб юридичного захисту та запобігання свавільному втручання у права, свободи та законні інтереси особи. Саме критерій обґрунтованості відіграє вагомий роль у забезпеченні законного та справедливого судового рішення, що безпосередньо впливає на досягнення ефективності кримінального провадження в цілому. Водночас особливу актуальність дослідження зумовлює наявність суттєвих проблем у правозастосовній практиці слідчих суддів. Зокрема значна частина процесуальних рішень останніх приймається без належного дослідження та оцінки доказів, що призводить до їх формального характеру, відірваності від фактичних обставин справи та, як наслідок, – необґрунтованості прийнятого рішення, що нівелює зміст судового контролю, перетворюючи його на декларативний інструмент, який не забезпечує реального захисту прав учасників кримінального провадження. Проблемність ситуації посилюється й тим, що в теорії кримінального процесу відсутній єдиний підхід до визначення змісту обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді, а також до меж і характеру його участі в доказуванні. Попри визнання того, що обґрунтованість передбачає встановлення фактичних обставин справи шляхом оцінки доказів, на практиці спостерігається тенденція до звуження цих повноважень, що суперечить правовій сутності судового контролю та його функціональному призначенню. Також обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді безпосередньо пов'язана із застосуванням стандартів доказування, зокрема стандарту «обґрунтована підозра», який займає провідне місце при вирішенні питань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження, надання дозволу на проведення слідчих (розшукових) дій, а також розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора. Відсутність чітких критеріїв оцінки доказів у межах цього стандарту створює ризики довільного тлумачення та прийняття необґрунтованих рішень.

У науці кримінального процесу проблеми доказування та оцінки доказів, що становлять основу обґрунтованості судових рішень, досліджували такі вчені, як В. В. Вапнярчук, Ю. М. Грошевий, В. А. Журавель, О. В. Капліна, А. В. Коваленко, В. Т. Нор, О. С. Осетрова, М. А. Погорецький, Х. Р. Слюсарчук, В. А. Смирнов, О. С. Старенький, С. М. Стахівський, О. Г. Шило, М. Є. Шумило

та інші, які розкривали зміст доказування, його межі, стадії, суб'єктів та критерії оцінки доказів. У більшості наукових напрацювань обґрунтовано, що встановлення фактичних обставин справи через дослідження та оцінку доказів є необхідною передумовою ухвалення законного й обґрунтованого судового рішення. Окремий напрям наукових досліджень присвячений проблемам здійснення судового контролю під час досудового розслідування. Значний внесок у розвиток цієї проблематики зробили В. В. Андрух, І. В. Гловюк, Б. Ю. Головка, О. В. Капліна, Я. О. Леонякі, М. А. Макаров, М. А. Погорецький, М. В. Савчин, В. М. Тертишник, О. Г. Яновська, які досліджували правову природу судового контролю, його межі, функціональне призначення тощо. Водночас специфічні питання обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді досліджені фрагментарно. Окремі аспекти цієї проблеми розкривалися у працях, присвячених застосуванню заходів забезпечення кримінального провадження, стандартам доказування, зокрема стандарту «обґрунтована підозра», практиці Європейського суду з прав людини щодо вимог до мотивування судових рішень тощо. Однак комплексне опрацювання питання обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні не отримало належного висвітлення.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконане у відповідності до Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.06.2021 року № 756-р «Про затвердження плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки», Указу Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021 «Про Стратегію розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки», Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2021-2024 роки.

Мета і завдання дослідження. За мету поставлено вирішення наукового завдання, яке полягає у дослідженні обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні та виробленні науково обґрунтованих пропозицій і практичних рекомендацій щодо вдосконалення окремих положень кримінального процесуального законодавства щодо забезпечення належного рівня обґрунтованості таких рішень у межах здійснення судового контролю.

Для досягнення зазначеної мети було поставлено такі *завдання*:

- з'ясувати стан наукових досліджень і вивчення проблематики обґрунтованості судових рішень;
- визначити поняття та природу обґрунтованості судових рішень;
- виокремити значення і цілі обґрунтованості судових рішень в кримінальному провадженні;
- охарактеризувати встановлення фактичних обставин справи через дослідження і оцінку доказів ;
- розкрити стандарт доказування як критерій ступеню обґрунтування судового рішення ;

- узагальнити міжнародний досвід обґрунтування кримінальних процесуальних рішень, що виносяться за результатами здійснення судового контролю;
- проаналізувати розгляд слідчим суддею клопотань про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- надати характеристику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора;
- розкрити зміст надання слідчим суддею дозволу на проведення слідчих (розшукових) дій чи негласних слідчих (розшукових) дій.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають у сфері здійснення судового контролю у кримінальному провадженні.

Предмет дослідження – обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях.

Методи дослідження. Методологічну основу дисертаційного дослідження становить сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів, застосування яких забезпечило всебічне, повне та об'єктивне пізнання проблем обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні. *Діалектичний* метод використано як універсальний метод наукового пізнання, що дозволив розглядати обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді в їх розвитку, взаємозв'язку та взаємозумовленості з іншими правовими явищами, зокрема судовим контролем, доказуванням і стандартами доказування (підрозділи 1.1, 1.3, 2.2, 3.1). *Системно-структурний* метод застосовано для дослідження обґрунтованості як складного правового явища, визначення її елементів, структури та місця в системі судових рішень, а також для аналізу взаємозв'язків між доказуванням та обґрунтуванням судових рішень слідчого судді (підрозділи 1.2, 2.1). *Формально-логічний* метод використано при формулюванні дефініцій, зокрема при визначенні поняття обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді (підрозділи 1.2). *Порівняльно-правовий* метод застосовано для дослідження міжнародного досвіду обґрунтування судових рішень, зокрема практики Європейського суду з прав людини, а також для зіставлення національних підходів із європейськими стандартами з метою визначення напрямів удосконалення кримінального процесуального законодавства України (підрозділ 2.3). *Формально-юридичний (догматичний)* метод використано при аналізі норм кримінального процесуального законодавства, що регулюють здійснення судового контролю, доказування та вимоги до судових рішень, а також при тлумаченні їх змісту та виявленні прогалин і колізій правового регулювання (підрозділи 2.2, 3.1, 3.2, 3.3). *Методи аналізу та синтезу* застосовано для розчленування досліджуваного явища на окремі елементи та подальшого їх узагальнення у вигляді цілісної концепції обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді (підрозділи 1.2, 2.1, 2.2). *Емпіричний* метод, зокрема метод узагальнення судової практики та анкетування, використано для вивчення реального стану практики правозастосування.

Емпіричну базу дослідження становлять результати комплексного вивчення та узагальнення правозастосовної практики, зокрема аналіз вітчизняних

судових рішень і рішень Європейського суду з прав людини. Окреме місце в емпіричній базі дослідження займають результати анкетування практичних працівників органів досудового розслідування. Зокрема, проведено опитування 90 слідчих і 50 адвокатів, що дозволило отримати узагальнену інформацію щодо їхнього бачення ролі слідчого судді у процесі доказування, а також проблем в частині обґрунтованості процесуальних рішень.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших монографічних досліджень в якому комплексно розроблено теоретико-прикладні засади обґрунтованості процесуальних рішень слідчого судді у кримінальному провадженні та сформульовано науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства і практики його застосування під час здійснення судового контролю.

уперше:

– визначено, що обґрунтованість кримінального процесуального рішення є його властивістю, відповідно до якої всі передбачені законом обов'язкові висновки кримінального процесуального рішення ґрунтуються на об'єктивно встановлених обставинах справи внаслідок дослідження і оцінки в судовому засіданні наявних доказів на предмет належності, допустимості, достовірності та достатності;

– з'ясовано, що результатом відмови слідчих суддів щодо дослідження та оцінки доказів є ігнорування фактичних обставин і обставини локального предмета доказування, внаслідок чого приймаються «відірвані» від фактів справи необґрунтовані кримінальні процесуальні рішення в порядку судового контролю;

удосконалено:

– теоретичні положення щодо залежності якості судових рішень та ефективності судової системи від обґрунтованості судових рішень. Встановлено, що обґрунтованість судового рішення є передумовою законності і справедливості кримінального процесу, оскільки вона гарантує дотримання прав і свобод учасників кримінального провадження, служить меті встановлення об'єктивної істини в кримінальному судочинстві, а також є запобіжником від суддівського свавілля, складовою права на справедливий судовий розгляд і забезпечує справедливість «відплатного» покарання;

– наукові погляди стосовно віднесення слідчого судді до суб'єктів доказування. Акцентовано увагу на тому, що від слідчого судді не варто очікувати збирання доказів, але від перевірки і оцінки доказів він не може бути звільнений. Без оцінки слідчим суддею доказів неможливо прийняти правильне рішення щодо жодного питання, що є предметом судового контролю;

– доктринальні положення щодо використання терміну «розумна оцінка доказів». Доведено, що термін «розумна оцінка доказів» не визначений ані судовою практикою, ані в науковій сфері, і не може підмінювати собою оцінку доказів на етапі судового контролю;

набули подальшого розвитку:

– наукові погляди стосовно розкриття обґрунтованості як вимоги до судового рішення в кримінальному провадженні. Констатовано, що вимога

обґрунтованості судового рішення розкривається в трьох аспектах: 1) повне і всебічне з'ясування обставин справи через дослідження і оцінку доказів; 2) доведеність цих обставин доказами, дослідженими в судовому засіданні; 3) досліджені в судовому засіданні докази повинні бути оцінені на предмет належності, допустимості, достовірності, а також бути достатніми для того, щоб зробити необхідні висновки у справі;

– теоретичні положення щодо розуміння стандарту доказування «обґрунтована підозра» під час реалізації судового контролю. Наголошено, що стандарт доказування «обґрунтована підозра» не може розумітися як такий, що звільняє слідчих суддів від обов'язку повноцінно оцінювати і досліджувати докази на предмет належності, допустимості, достовірності і достатності, встановлювати фактичні обставини справи, вирішувати питання про правильність кримінально-правової кваліфікації;

– доктринальні положення щодо мотивування процесуальних рішень в порядку судового контролю. Визначено, що мотивування слідчим суддею процесуального рішення є невід'ємним стандартом ухвалення законного та обґрунтованого рішення, яке здатне переконати об'єктивного спостерігача в справедливості дій державних інституцій відносно особи щодо якої здійснюється кримінальне провадження.

На підставі отриманих теоретичних результатів сформульовано нормативні пропозиції щодо змін та доповнень до ст.ст. 132, 234, 248, 303 КПК України з метою удосконалення обґрунтування процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання в різних сферах юридичної діяльності, що забезпечує як розвиток теорії кримінального процесу, так і вдосконалення правозастосовної практики, зокрема у:

– *науково-дослідній діяльності* – як теоретико-методологічне підґрунтя для подальших наукових розробок, присвячених проблемам судового контролю, стандартів доказування та обґрунтованості судових рішень у кримінальному провадженні;

– *освітньому процесі* – під час викладання навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Доказування у кримінальному процесі», а також при розробленні навчально-методичних матеріалів, підручників, навчальних посібників і практикумів;

– *правозастосовній діяльності* – для вдосконалення практики здійснення судового контролю слідчими суддями з метою підвищення ефективності кримінального провадження;

– *законотворчому процесі* – для вдосконаленні окремих положень Кримінального процесуального кодексу України в частині правової регламентації прийняття слідчим суддею обґрунтованих процесуальних рішень.

Апробація матеріалів дисертації. Основні положення та висновки дисертаційного дослідження було оприлюднено та представлено під час виступів в межах науково-практичних заходів як всеукраїнського, так і міжнародного рівнів, зокрема: Міжнародна науково-практична конференція

«Актуальні питання судової експертології, криміналістики та кримінального процесу» (16 грудня 2022 р., м. Київ), Всеукраїнська науково-практична конференція «Антикримінальна політика України: у пошуках оптимальної моделі» (18 грудня 2025 р., Харків), Круглий стіл «Актуальні питання досудового розслідування» (28 квітня 2023 р., Кривий Ріг), VI Всеукраїнська науково-практична конференція «Реалізація прав людини у діяльності правоохоронних органів» (26 травня 2023 р., м. Кривий Ріг).

Публікації. Основні положення дисертаційного дослідження опубліковано в межах восьми наукових праць, з яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, а також чотири тези доповідей, висвітлених і апробованих у науково-практичних заходах всеукраїнського та міжнародного рівнів, зокрема:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Радзієвський Ю. Є. Попередня (розумна) оцінка доказів слідчим суддею як причина ухвалення необґрунтованих кримінальних процесуальних рішень під час здійснення судового контролю. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2026. Т.3, № 1. URL: <https://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/353259> DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2026.01.3.20>.

2. Радзієвський Ю. Є. Європейські стандарти обґрунтування кримінальних процесуальних рішень, що ухвалюються за результатами здійснення судового контролю. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. №2. С. 1045-1052. URL: <https://journalapp.uzhnu.edu.ua/article/view/328120>

3. Радзієвський Ю. Є. Оцінка доказів при застосуванні слідчими суддями стандарту доказування «обґрунтована підозра». *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 1. URL: <https://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/300070> DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.01.110>.

4. Радзієвський Ю. Є. Обґрунтованість рішень слідчих суддів у кримінальному процесі України: сучасний стан та шляхи забезпечення. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2022. Вип. 60. С. 75–78. DOI: <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2022.60.16>.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Радзієвський Ю. Є. Попередня (розумна) оцінка доказів слідчим суддею під час здійснення судового контролю: міф або реальність?. *Актуальні питання судової експертології, криміналістики та кримінального процесу: матеріали міжнародної науково-практичної конференції*. Київ, 2025. С. 464–466.

2. Радзієвський Ю. Є. Європейські стандарти обґрунтування кримінальних процесуальних рішень, що ухвалюються за результатами здійснення судового контролю. *Антикримінальна політика України: у пошуках оптимальної моделі: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (18 грудня 2025 р.)*. Київ, 2025. Т. 1. С. 145–148. URL:

<https://dspace.nlu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/7547570f-0ac5-4d8d-8056-df1e8286f059/content>

3. Радзієвський Ю. Є. Проблемні аспекти обґрунтованості рішень слідчих суддів у кримінальному процесі України. *Актуальні питання досудового розслідування: збірник тез круглого столу (28 квітня 2023 р., Кривий Ріг)*. Донецький державний університет внутрішніх справ, Криворізький навчально-науковий інститут. Кривий Ріг, 2023. С. 21–23. URL: <https://surl.li/jfjomt>

4. Радзієвський Ю. Є. Практичні проблеми обґрунтування в ухвалі про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, передбачених ч. 1 ст. 177 КПК України. *Реалізація прав людини у діяльності правоохоронних органів : збірник тез VI Всеукраїнської науково-практичної конференції (26 травня 2023 р., м. Кривий Ріг)*. Донецький державний університет внутрішніх справ, Криворізький навчально-науковий інститут. Кривий Ріг, 2023. С. 79-81. URL: <https://dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2024/10/zbirnyk-tez.pdf>

Характеристика особистості здобувача. Радзієвський Юрій Євгенійович, 1981 року народження, освіта вища – юридична, у У 2002 році закінчив Київський національний університет імені Тараса Шевченка за спеціальністю «Правознавство» (диплом спеціаліста). З вересня 2022 року аспірант заочної форми навчання науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності ННПД Національної академії внутрішніх справ.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття. Дисертація оформлена згідно з вимогами МОН України.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 «Право».

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертаційного дослідження Радзієвського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Радзієвського Юрія Євгенійовича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами й доповненнями), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами й доповненнями) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради

закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами й доповненнями).

3. Рекомендувати дисертацію Радзівського Юрія Євгенійовича на тему «Обґрунтованість процесуальних рішень слідчого судді у кримінальних провадженнях» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 22, проти – немає, таких, що утримались – немає.

**Головуючий -
завідувач науково-дослідної лабораторії
з проблем протидії злочинності
навчально-наукового інституту
поліцейської діяльності
Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України**

Андрій ВОЗНЮК